Recensie: (Bijna) Echt *****

Zuiderpershuis Antwerpen
zaterdag 14 november 2026

foto © The Singing Factory

Recensie:
"Perfectie bestaat niet. Dingen breken. Mensen breken. En dankzij de breuken kan het licht naar binnen." Het is een mooie boodschap in een wegwerpmaatschappij waar voorwerpen die niet meer perfect zijn naar het stort verwezen worden en mensen die niet (meer) voldoen aan het perfecte plaatje worden afgeschreven. Maar wat als je kind ADHD heeft en volgens de geldende normen buiten de lijntjes kleurt? Wat als je zelf dat kind bent? Het is het centrale thema in '(Bijna) Echt' van The Singing Factory. Wanne Synnave schreef het verhaal, componeerde de muziek én is verantwoordelijk voor de regie. We hebben de laatste jaren al verschillende musicals van zijn hand gezien, maar wat ons betreft is dit zijn beste werk … tot nu toe. '(Bijna) Echt' brengt een beklijvend verhaal met een positieve vibe. En zoals we dat bij The Singing Factory ondertussen wel gewoon zijn, mag er weer een pak jong talent het podium veroveren en buiten de lijntjes kleuren.

'(Bijna) Echt' brengt het verhaal van Finn. Hij is een jongen van elf die de diagnose ADHD heeft. Of zoals hij het zelf omschrijft: "Soms lijkt het alsof er honderd radio's tegelijk aan staan in mijn hoofd en allemaal op een andere zender. En dan nog een orkest." De wanorde in zijn hoofd zorgt ervoor dat er binnen het huishouden Miller nogal wat chaos heerst. Moeder Esther probeert de perfecte moeder, huisvrouw en werkneemster te zijn, maar soms wordt het haar allemaal een beetje te veel. Zus Noa raakt binnen het gezin Miller jammer genoeg ondergesneeuwd. De aandacht en energie gaat zo vaak naar Finn dat ze binnen de vier muren van het huis zachtjes opgaat in het behang. Omdat de vele impulsen in Finns hoofd wel eens durven leiden tot handelingen die ontaarden in ongelukjes, heeft Finn een denkbeeldig vriendje Otis die hij de schuld kan geven als de dingen weer eens uit de hand lopen. Wanneer op een dag door een mislukt experimentje Finn een onbetaalbaar dinoskelet tot een stapel botfragmenten reduceert, gaat de directrice van het museum totaal uit haar dak. Nu was die Mevrouw De Winter al een moeilijk mens met de soepelheid van een stalen balk en het soort "warm" karakter dat de poolkappen spontaan terug doet bevriezen; ze dreigt nu ook nog om Esther te ontslaan. Finn gaat gebukt onder een enorm schuldgevoel en besluit dat het tijd is voor actie.
'(Bijna) Echt' is een feel-good familiemusical mét inhoud, maar zonder het belerende vingertje. In tegenstelling tot andere musicals die Wanne Synnave al voor The Singing Factory schreef, is er dit keer geen extern maatschappelijk thema gekozen, maar werd er geschreven over iets dat hem na aan het hart ligt. Hij heeft het als het ware vanuit zijn tenen geschreven. Het lijkt dan ook alsof Wanne in de figuur van Arthur, meesterlijk gestalte gegeven door Kobe Van Herwegen, zijn diepste wensen voor het personage van Finn uit

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

weet te spreken. De woorden die hem in de mond gelegd worden, komen niet zomaar uit het hoofd, maar uit het hart. Dat maakt van het bijna-echte personage Arthur een heel zachte en dankbare figuur die de kijker mee in het verhaal van Finn mag nemen.

Matisse Schepens vertolkt trouwens de rol van Finn Miller. Hij speelt heel overtuigend en met een groot gemak. Het is niet evident om op zo'n jonge leeftijd de spilfiguur van een musical te zijn, maar Matisse kwijt zich met brio van zijn taak. De tandem met Enno Bové in de rol van Otis werkt ook voortreffelijk. Dat merk je vooral wanneer het tijd is om afscheid te nemen. Daar voel je hoe pijnlijk die scheiding wel is. Het levert Enno een heel kwetsbaar en fijn nummer op. In 'Voor Altijd Hier' bewijst hij dat ze bij The Singing Factory de juiste keuze gemaakt hebben toen ze hem castten voor de rol van Otis. Wat een mooi lied, een sterke boodschap en een sterke uitvoering.

Nu heeft Wanne voor deze '(Bijna) Echt' nog een paar heel mooie liedjes geschreven en gecomponeerd. Wat ons bijzonder wist te raken, was 'Handleiding'. Eline Hodeige, die de rol van Esther vertolkt, bezingt daarin de hoop en de wanhoop van de moeder die het beste wil voor haar kind, maar permanent bestookt wordt met 'goede raad' die weinig soelaas biedt. Het is een ongelooflijk sterk nummer waarin Eline de gevoelige snaar perfect weet te raken. De pijn, de onzekerheid en het verlangen worden tastbaar wanneer je Eline de vraag naar een handleiding voor haar zoon hoort zingen. Tegelijkertijd zit er in datzelfde lied ook hoop en kracht. En dat is de sterkte van deze musical: Wanne Synnave weet je perfect mee te nemen in de moeilijkheden, hindernissen en uitdagingen van het leven met ADHD in het gezin, maar laat te allen tijden ook het licht schijnen door de barsten.

Twee belangrijke personages daarbij zijn Arthur en Agatha. Arthur zet niet alleen het verhaal in gang, hij mag ook 'De Hartslag Van de Stad' doen kloppen nadat Finn zich heeft afgevraagd of hij het puzzelstukje is dat niet past. En die hartslag is bruisend en springlevend. Het jonge ensemble van The Singing Factory strooit gulzig met positiviteit en dynamiek. Gregory Langen ontwierp een vlotte choreografie die het voor het publiek wel erg moeilijk maakt om niet spontaan mee te gaan dansen. Dat zo'n groepsnummer ook heerlijk klinkt, hoeft bij een productie van The Singing Factory geen verder betoog. Het is tenslotte een van hun handelsmerken. Wie daarvoor nog meer bewijs zou moeten hebben, kan gewoon luisteren naar het pauzenummer 'Dichter Bij Jou'. Zalig!

Agatha, gespeeld door Nicky Langley, is de oma-figuur uit de voorstelling. Ze is de tegenpool van Mevrouw De Winter en staat in het museum in voor de bewaking en het oplossen van kruiswoordraadsels. Agatha brengt wat maar al te vaak ontbreekt in de chaos en de stress van het dagelijkse leven: zin voor relativering. Het is een plezier om Nicky Langley te zien spelen. Haar liedje 'Relatief' is luchtig, meeklapbaar, vrolijk, maar vooral ook … de nagel op de kop. Is een klein beetje chaos soms niet exact wat we nodig hebben? Is het leven niet mooier als we soms eens buiten de lijntjes kleuren?

Tot slot moeten we toch nog even de tijd nemen om twee talenten in de verf te zetten: Yinte Verhoeven en Elise Lagrou. Yinte neemt de rol van de overbevraagde en ondergewaardeerde stagiaire Marthe voor haar rekening. Ze vormt daarmee een dynamisch duo met Kiran Vanhees die Viktor speelt. Hun 'Survival Of The Fittest' rockt stevig en is de ideale gelegenheid voor Yinte Verhoeven om haar zangtalent te tonen aan het grote publiek. En wat ons betreft hebben we daar heel wat talent kunnen horen.

De grote verrassing van de tweede akte is Elise Lagrou. Als Noa is ze de grijze muis in het gezin Miller en valt ze in het eerste deel ook niet zo hard op. Maar wanneer ze in de tweede akte haar solo zingt, blaast ze ons helemaal uit onze sokken. Wat een geweldige stem en wat een talent. 'Voor Hem' bezingt de gevoelens van het 'onzichtbare kind' in het gezin dat bewust een stapje achteruitzet voor de zorgen van haar broer, maar tegelijkertijd ook nood heeft aan aandacht en zorg. Wanne Synnave heeft deze gevoelens heel mooi

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

onder woorden weten te brengen en laat het lied heel klein starten met de ingehouden zang van Elise en een beetje akoestische gitaar. Het klinkt allemaal heel kwetsbaar en breekbaar tot het nummer openbreekt en Elise Lagrou vanuit kracht en zelfvertrouwen mag zingen. Dat zo'n jong talent al over zo'n krachtige stem beschikt, is gewoonweg fantastisch om te zien en te horen. De kleine muis groeit uit tot een trotse leeuwin die weet waar ze staat en vol vertrouwen haar rol opneemt. Wat een prestatie van Elise!
Oké, misschien nog een laatste shout out naar Anky De Frangh. Haar personage van Mevrouw De Winter mag dan wel een bitch met hoofdletter B zijn, ze speelt die rol geweldig goed en met een heel hoog Cruella De Vil-gehalte.
< Sascha Siereveld >
Credits:
De cast:
Finn: Matisse Schepens
Otis: Enno Bové
Agatha:Nicky Langley
Arthur: Kobe Van Herwegen
Esther: Eline Hodeige
Noa: Elise Lagrou
Mevrouw De Winter: Anky De Frangh
Michael: Lukas Stock
Viktor: Kiran Vanhees
Marthe: Yinte Verhoeven
Creatives:
Tekst, muziek, regie en concept decor: Wanne Synnave
Arrangementen: Bono Depoorter
Choreografie: Gregory Langen
Koorleiding: Tinne De Groot
Repetent: Ronny Plovie
Uitvoerend producent: Diederik Van Durme

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.